

Inclusive Communication Interview_Part II.mp4

ლილა: [00:00:11] ასე მგონია, თქვენ რასაც ამბობთ, ეს არის რაღაც წესები ან გაგება. ეს არის საერთო გაგება, თუ როგორ გვინდა ვესაუბროთ ერთმანეთს, როგორ გვინდა მოვიქცეთ ერთმანეთის მიმართ. (...)

პირველ რიგში, ძალიან მნიშვნელოვანია საკმარისი დროის აღება და სერიოზულად დაკვირვება, რათა დარწმუნდეთ, რომ ეს არ არის უბრალოდ რაიმე დავალება, რასაც უნდა გააკეთოთ, რათა მიიღოთ გრძელბუნებრივი. არამედ ნამდვილად დაფიქრდეთ, როგორ მოახდენს ეს გავლენას ჩემზე როგორც ადამიანს, როცა ურთიერთობ სხვა ადამიანებთან.

როცა ინკლუზიურ კომუნიკაციაზე და წესებზე ვსაუბრობთ, მნიშვნელოვანია დაფიქრდეთ: რა გზებით შეგვიძლია აგმოსფეროს შექმნა, სადაც ადამიანები, პირველ რიგში, შეძლებენ კომუნიკაციას ისე, რომ არ იქნეს დისკრიმინაციული სხვა ადამიანების მიმართ, არ ადამიანონ სხვების გრძნობები, მაგრამ ასევე არ ჩავვარდეთ იმ აზრში, რომ მე აღარ შემიძლია არაფერი ვთქვა.

და მე დავუბრუნდები იმას, რაც ადრე ვთქვი: ისევ ვიგევი, რომ საჭიროა სივრცეების შექმნა. ყველაფერს ვერ შევძლებთ თავიდანვე სრულად. ამიგომ მნიშვნელოვანია პერიოდულად (...) რეფლექსიის ციკლების გამოყენება. ძირითადად, ამბობთ: კარგი, დავცადოთ ეს. მაგრამ ეს არ არის ხის ქვეშ გათხრილი.

მაგალითად, შეიძლება შევექმნათ ხუთი განსხვავებული გზა, რომლის საშუალებითაც გვინდა ერთმანეთთან საუბარი. (...) მაგალითად: ფიქრი სანამ ვლაპარაკობთ; (...) რაც ნიშნავს, რომ ჩვენ უნდა გვქონდეს საკმარისი დრო შეხვედრებში, რათა არ ვიყოთ სტრესში. ეს იქნება ორი რამ: საკმარისი დროის მიღება; ვალდებულების აღება შეხვედრებში მონაწილეობისათვის (...) ისე, რომ არ ვჩქარობდეთ. თუ არ ვჩქარობდებით, შეგვიძლია ვიფიქროთ, სანამ ვლაპარაკობთ. და გვინდა (...) სანდო უკუკავშირის არსებობა, რაც ასევე ნიშნავს, რომ შესაძლოა უნდა გვქონდეს (...) თითოეული შეხვედრის ბოლოს ან დაწყებისას (...) რაც გერმანულად "Blitzlicht"-ს ვუწოდებთ. ძირითადად, მოკლე დრო, სადაც ვკითხავთ, როგორ ვგრძნობთ თავს შეხვედრის დაწყებისას, როგორ ვგრძნობთ შეხვედრის ბოლოს. ასე რომ, ადამიანებს ეძლევათ შესაძლებლობა მოხვდნენ ამ რეფლექტიურ ღონებზე და დაფიქრდნენ (...) დღეს ძალიან პროლეტულიები ვიყავით თუ არა, ან მქონდა განცდა, რომ (...) სტრესში ვიყავით, ან (...) ბრაიანმა გადაიხარხარა, როცა რაღაც ვთქვი და ეს დამამიანა გრძნობები, ან რაიმე მსგავსი. ამიგომ ვუფიქრობ, ეს სივრცეები აუცილებელია.

თუ გინდათ ქარგიის შექმნა, ძალიან მნიშვნელოვანია ვთქვათ: ჩვენ შევექმნით ამ ქარგიას, მაგრამ ასევე გვექნება გზები, რომ მასთან დავუბრუნდეთ. არა მხოლოდ როგორც მკვლარ ქაღალდს, არამედ როგორც ცოცხალ ღოკუმენგს, რომლის გამოყენებაც შეგვიძლია და ვკითხოთ: ეს რეალურად მუშაობს? ეს გვეხმარება კომუნიკაციაში, რომელიც ემპათიურია და სერიოზულად გვიღებს ერთმანეთის მოსწავლეობით პროცესში?

მრავალფეროვნების და ინკლუზიური კომუნიკაციის მართვა ყოველთვის სასწავლო პროცესია. სამწუხაროდ, ჩვენ ვცხოვრობთ საზოგადოებაში, რომელიც ამას არ უწყობს ხელს და საკმარისად სერიოზულად არ აღიქვამს. ამიგომ ასევე უნდა ვიყოთ გახსნილები იმისთვის, რომ ადამიანები შეცდომებს უშვებენ, შესაძლოა ბევრჯერ სცადონ რაღაც.

ვუფიქრობ, (...) რეფლექსიური პროცესების არსებობა და ასევე უშუალოდ მიუკერძოებლად მოქმედება, ადამიანების შეცდომების დაშვება და შემდეგ მათი გამოსწორება — ეს ყველაფრის ნაწილი არის.

(...) ვფიქრობ, ყველაფერი ძირითადად პროცესზეა. რა თქმა უნდა, პროდუქტის მნიშვნელოვანია — ეს ისაა, რაც ბოლოს გვაქვს დაწერილი. მაგრამ ვფიქრობ, ინკლუზიური კომუნიკაცია არის გახლეჩილი სწავლა იმ გზების, როგორ ვურთიერთობთ ერთმანეთთან. ეს არის პროცესი, სადაც ნამდვილად უნდა ვიყოთ გახსნილები სხვადასხვა რამის მოსინჯვისთვის.

ლიზა: [00:04:03] დიას, მომწონს თქვენი პასუხი, რადგან ვფიქრობ, ზოგჯერ ყველაფერი ნაკლებად პროდუქტზეა და ბევრად უფრო პროცესზე. (...) ძალიან დიდი მადლობა ამ საინტერესო საუბრისთვის.